

7 квітня 2010 року

Виховна година (літературно-музична композиція) «Плач душі»

Майстри виробничого навчання Одемчук М.І., Присяжна Д.П.

Мета:

Виховна: виховувати бережне ставлення до свого здоров'я, моральне відношення до абортів, як до вбивства людини.

Розвиваюча: спонукати учнів до ведення здорового способу життя.

Обладнання: ікона «Плач Ісуса про аборт», фотографії з зображеннями дітей, програвач, мультимедійний проектор, записи музичних композицій.

Дійові особи:

- Жінка (посивіла від горя молода дівчина в чорному вбранні);
- Автор (відповідальний за групою);
- Читець 1;
- Читець 2;

Душі ненароджених дітей:

- Душа 1 (бліда, в білому, з червоними квітами в руці);
- Душа 2 (бліда, в червоному, з білими квітами в руці);
- Душа 3 (бліда, в чорному, зі свічкою в руках);
- Ведучий 1;
- Ведучий 2;
- Ведучий 3;

(Звучить «Ave Maria» Баха-Гуно. На сцену виходить Автор і стає з правого боку, в глибині сцени при слабкому освітленні видніється постать Жінки).

Автор: М'які пахучі дитячі щічки туляться довірливо до твого обличчя...

Маленькі чіпкі долоньки беруть твою руку і кудись тягнуть тебе...Ведуть на свої стежечки, щоб причастити до власного світопізнання.

Пухенькі ноженята невтомно біжать - спішать назустріч квіточці, що розквітла весняним ранком! Мамо, подивись, мамо!!!..

Вона відкрила очі і здригнулась..

Жінка: Ні, такого ніколи не буде!! Ніколи!!

(Звучить «Ave Maria» Дж. Каччині. На сцені з'являються Душі дітей, які безтурботно бавляться біля Жінки). На фоні зачитуються вірші дівчат, які відчували душевний біль абортів.

Читець 1:

Вона погодилася вб'ить життя.

Яке жило у ній і її серце знало.

Було якесь його передчуття,

Коли раптово щось Тянуть почало.

І зі всієї сили він кричав до неї,

І опирався зовнішньому впливу,

А їй тієї миті снилась фея,

Яка життя вбивала її "диву".

Наркоз пройшов й коханий з нею,

Проблема зникла, все окей,

З усмішкою згадала вона фею,

А у відерці несли "диво" повз дверей.
Душі завмирають, по черзі промовляючи:

Душа 1.

Показати тобі моє серце
Я не можу його відкрити
Моє серце вкрато щастя
А щастя убите
Я тепер ніщо
Мене убили я могла дитиною бути
Мене просто не захотіли
Я думала вона буде радіти
І цілувати мої руки ніжно
Я думала вона мене обійме
В очі мої подивиться і побачить себе
Я думала з нею радіти
А вона не хотіла знати слово «діти»!!!

Душа 2.

Мені жаль її
Вона тихо плакала
бо знала що зробила гріх
взнала те що вона втратила
знала що я могла з'явитись на світ
бути її променем сонця
але я не я
я в цьому світі ніхто
усе вирішила одна година
тепер не б'ється її серце біля мене
тепер мої очі не відкриваються
і я не скажу ніколи слово МАМА!!!!!!
Я НІКОЛИ НЕ ПРОКИНУСЯ!!!!

Душа 3.

А так хотілося зробити перші кроки
Сказати перше слово
Так хотілося літом до бабусі їхати
Так хотілося зустріти перше кохання
А в залишку лиш її зізнання

Жінка:

Я не хотіла Боже мене пробач
Дитину послав для мене ти не в час
Я так хотіла мати її...
Боже прости за гріх, я ночами майже не сплю
А так хотілося не спати через дитячий крик
Так хотілось мати дитя-янголятко
Чути цей ніжний сміх...

(Душі замикають коло навколо Жінки і всі разом завмирають в глибині сцени).
Виходять Ведучі.

Ведучий 1.

Ти створив моє нутро, ти мене виткав в утробі матері моєї. Хвалю тебе, що створив мене так дивно" (Пс. 139: 13-14)

Бог є творцем людського життя, а подружжя покликане бути його співтворцями. Як

Бог створив перших людей з любові і для любові, так само й гідність кожної людини вимагає від початку свого існування перебувати в атмосфері любові. Людське життя починається від моменту зачаття. Тому, вже до цієї крихітної людини у виді зародку, необхідно ставитися з повагою, як до дорослої особи.

Ведучий 2.

„Перш ніж я уклав тебе в утробі, я знав тебе" (Єр. 1:5).

„Так говорить Господь, який тебе створив, тобі образ дав уже з

материнського лона" (Іс. 44:2)

Життя починається з зачаття. Після зачаття дитина формується і росте в лоні матері впродовж 266 днів=38 тижнів=9 місяців, після чого готова вийти з матері на цей світ. Росте дитина в лоні матері 9 місяців, однак дитиною, а отже й людиною, її можна вважати уже з першого дня, з моменту її зачаття, хоч і виглядає вона як маленька клітина-ембріон.

З кожним днем це крихітне дитя росте і розвивається, набуваючи все виразніших людських рис, рухаючись та спілкуючись з навколишнім світом через свою матір. І саме від матері залежить, чи побачить це дитя світ, чи буде жорстоко вбите нею через аборт так і не народившись.

Ведучий 3.

В Україні таких дітовбивчих абортів здійснюється більше 800 тис. на рік. На кожну новонароджену дитину приходится двоє, що не з'явилися на світ внаслідок абортів, і цей показник росте від року до року. І це лише офіційна статистика. Для реального відображення стану речей ці показники слід як мінімум подвоїти. В Україні лише 2% жінок віком до 40 років не зробили жодного аборту. Згідно загальної статистики тільки за 2005 рік у медичних закладах окремо Львівської області було здійснено 9096 абортів. Щороку аборти роблять 22 жінки з 1000 жінок дітородного віку. Цей показник є у 10-20 разів вищий за показник розвинутих країн Європи.

Читець 2

Вірш ціною абортів -
Ніби людина за бортом.
Нові тарифні плани,
Нові закохані стани,
В кого ще вийде краще?
В кого ще більше солі?
Вірші, що п'ються натще.
Не викликають болю.
Хаос і самовтеча,
Втеча і самохаос,
Мерзнуть мізерні плечі
Від мазохістських пауз.

Ведучий 1.

Погоджуючись на аборт мало хто задумується не лише над моральною оцінкою такого вчинку, але й над цілим комплексом небезпек, на які жінка наражає своє здоров'я та життя:

- аборт - найбільш часта причина гінекологічних захворювань - після абортів вони розвиваються в кожній п'ятій жінки;
- аборт порушує роботу ендокринної і нервової систем, знижує опірність організму;
- це психологічний стрес, що може призвести до змін психіки;
- як і будь-яка інша операція, аборт може викликати ряд ускладнень різного ступеня тяжкості;
- жінка підсвідомо сприймає аборт як насильство над власним тілом.

Ведучий 2.

Медико-біологічні дослідження багатьох країн свідчать, що у 93% жінок безплідність призводить до психічного, соціального, фізичного дискомфорту. Психічні негаразди проявляються загальмованістю, зниженням інтересу до оточуючого середовища і професійної діяльності, виникненням «комплексу неповноцінності», психосексуальними розладами і нестійкістю сімейних стосунків

Ведучий 3.

Жахлива статистика: при чоловічій безплідності 77% жінок психологічно підтримують чоловіків, а при жіночій - 72% чоловіків вимагають розлучення.

(По черзі душі залишають Жінку).

Душа 1.

Я - ребенок, не родившийся на свет,
Я - погибшая душа, по кличке «нет»,
Я - колющий уголок в душе врача,
Узелок, разрубленный с плеча.

Душа 2.

Ну а вы, мои отец и мать.
Будете жить и обо мне не вспоминать,

Душа 3.

Все равно я вас люблю сильнее всех,
Даже если вы забыли этот грех...
(Душі обіймають одна одну і завмирають).

Автор:

Позиція Церкви щодо абортів залишається незмінною: аборт - це тяжкий гріх дітовбивства. Саме тому православна церква канонізувала картину «Плач Ісуса про аборт», як пересторогу для людей.
(На екрані з'являється зображення ікони).

Автор:

Діти - завжди благословення Бога. „Не заважайте дітям приходити до мене..." промовляв Ісус.

І в небесах плачуть душі ненароджених дітей, а на землі страждають душі жінок, які не стали мамами, їх крик душі виливається у віршах.

Читець1

Вірші ціною аборту –
Плаче людина за бортом.
Тоне у власних силах,
В неї - душевний вивих,
В неї – душевна травма
Й втрачене слово «мама»...
Та всі дорога сходимі,
Всі любові злюбимі,
Вірші ціною кайфу
Також всіма простимі...
В кого це буде краще?
В кого це буде іншим?
Може, тому й не нам ще
Брати й читати вірші?...
Хаос і самовтеча,
Втеча і самохаос,
Не замерзай, предтече!
Ти їй потрібен зараз!

Автор: Каяття... і сльози...І розпач...

Жінка:

Мов кам'яна, стоїш під голим небом,
Розбита скоєним, з паралічем думок.
Тобі не прощення від Бога треба,
Ти кари просиш на довічний строк:

„Правдивий Боже, забери мене сьогодні,
Я світ ненавиджу, ненавиджу себе!
Штовхни мене в палаючу безодню
Чи на тортюри в замкнуте кільце.

Я - звір, я - найлютіший вбивця,
Що звів не ворога, а кровнеє дитя.
Йому не давши навіть народиться.
Забрала саме право на життя.

Я - мати? Я - каліка, я - руїна!
В моїй душі - скрипуча пустота.
До крові пооббивані коліна
Перед образом Спасителя-Христа.

Боюся, Боже, очі прижмурить —

Мені являються пекельнії химери
А серце в грудях кожна мить щемить,
Затиснуте кліщами люцифера.

Я чую плач,— це голос рідної дитинки.
Мені б хоч раз її заколисати...
Прости, прости, моя кровинко?
Свою безумну горе-мати!

Автор:

Хто по молодості, дурості, незнанню, хто під впливом обставин, під зовнішнім тиском чи навіть просто так, тому що порадила подруга чи родичка. Часто у важкій ситуації поряд немає людини, яка може сказати правду, пояснити, в чому справа, підтримати морально та матеріально. Такою людиною можете стати й ви. Не думайте, що потрібно багато. Часто буває достатньо проявити любов, пояснити та розповісти про можливі неминучі наслідки абортів, про те, що це гріх. Іноді буває достатньо подарувати людині пакунок пелюшок, щоб затримати її від вбивства своєї дитини. І справа не стільки у вартості тих пелюшок, а в участі, співчутті та допомозі. Уявіть собі, як мало потрібно, щоб урятувати людське життя, і не тільки життя цієї дитини, але й усіх її майбутніх дітей та онуків.

(Всі учасники виходять на сцену: Звучить «Ave Maria» Шуберта)

Жінка:

Нехай кожна жінка пам'ятає: її покликання - стати матір'ю!

Ведучий 1:

Нехай кожен чоловік пам'ятає: його покликання - стати батьком!

Ведучий 2:

Нехай кожен пам'ятає: його підтримка важлива!

Ведучий 3:

Бережіть спокій своїх душ, Бог допоможе вам!

Автор: І нехай на землі народжуються маленькі малюки-янголята!

(На екрані з'являються фото дітей).

